

Hoogbegaafd op vakantie

Onze oudste zoon kwam terug van een weekje Rimini, Italië. Hij is onze oudste (15 jaar), maar was de jongste daar, op de camping. Samen met een vriend (twee jaar ouder) hadden ze via internet een vliegreis geboekt. De vriend kende hij sinds korte tijd, maar leek aardig genoeg om mee weg te kunnen. Dat bleek ook zo te zijn. Ondanks een ingelast etentje (pizza), waarbij de irritaties moesten worden uitgesproken, ging het samen vakantie vieren (weinig zon gezien) erg goed. Uiteraard wordt ook informatie achter gehouden.

Op hetzelfde veld kampeerden ook twee vriendinnen van rond de twintig jaar oud. Mijn oudste had zich nogal aan één van de meisjes geërgerd. Ze had voortdurend uitgeroepen, dat ze hoogbegaafd was. 'Toevallig' dacht ik, dat juist hij daarmee in aanraking kwam. Ik vroeg hem, hoe hij erop had gereageerd. Hij had haar gezegd, dat ze altijd 'onder behandeling' kon bij zijn moeder. Waarmee hij duidelijk maakte dat ze niet moest zeuren en dat hem haar IQ niet boeide.

Sommige hoogbegaafden hebben erg de behoefte om anderen te laten weten, dát ze hoogbegaafd zijn. Dat is in de meeste gevallen onnodig en zelfs irritant voor de omgeving. Bij kleine kinderen is er nog begrip en vertedering, maar dat houdt snel op. Wanneer kinderen in de bovenbouw zitten of verder zijn, wordt het noodzakelijk dat iemand ze duidelijk maakt dat je niet van de daken hoeft te schreeuwen dat je hoogbegaafd bent. Het zorgt er alleen voor dat je jezelf buiten de groep plaatst en dat je bij alles wat je fout doet 'afgemaakt' wordt.

Ik vroeg mijn zoon: 'herken je een hoogbegaafde op een camping?' 'Nee' zei hij, 'juist niet. Ze heeft voor €30,00 minder een busreis geboekt, waarbij ze 24 uur onderweg is, terwijl wij na 2 uur vliegen op de plaats van bestemming waren. Bovendien wilde ze voor €300,00 twee weken vakantie vieren (eten, drinken en uitgaan). Na een week moest ze terug. Hoogbegaafden zouden kunnen weten, dat je niet voor een dubbeltje op de eerste rang kan zitten'.